

• СПОРТ ІНВАЛІДІВ ТА АДАПТИВНЕ ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ

УДК 796. 032-056. 263

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА
ДЕФЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ

Аліна ПЕРЕДЕРІЙ

Львівський державний університет фізичної культури

Анотація. В статті узагальнено інформацію щодо генези дефлімпійського спорту, подано структуру дефлімпійського спорту як складової міжнародної олімпійської системи, охарактеризовано зміст основних програмно-нормативних документів (Конституції Міжнародного дефлімпійського комітету, Загальних технічних правил літніх Дефлімпійських ігор, Загальних технічних правил зимових Дефлімпійських ігор, Загальних правил Всесвітніх змагань глухих) спорту глухих. Визначено мету, завдання та місію дефлімпійського спорту, вимоги до організації Всесвітніх літніх та зимових Дефлімпійських ігор. Проведений порівняльний аналіз основних принципів діяльності Міжнародного дефлімпійського комітету із іншими керівними організаціями інваспорту в Міжнародній олімпійській системі.

Ключові слова: дефлімпійський спорт, організаційна структура, зміст нормативних документів.

Постановка проблеми. Спорт інвалідів є вагомою складовою сучасного міжнародного спортивного руху. Кількість учасників (спортсменів і країн), їх географія, зміст програм змагань інвалідів, рівень результатів, що демонструються неповносправними спортсменами, свідчить про важливе соціальне значення цього напрямку міжнародного спортивного руху [3, 5].

Закономірним наслідком потужного розвитку спорту інвалідів в останні десятиліття є формування галузевої системи знань.

Система знань про спорт інвалідів як складову міжнародного олімпійського руху містить загально-філософський, загально теоретичний та спеціальний-теоретичний змістовні блоки [4]. Натомість, спостерігається суттєва диспропорція в інформаційному наповненні відповідних змістовних блоків стосовно різних складових спорту інвалідів у міжнародному олімпійському русі, а саме: паралімпійського спорту, спеціальних олімпіад та дефлімпійського спорту. Причому саме останній напрямок спорту інвалідів є найменш вивченим та описаним у спеціальній літературі [2]. Зважаючи на важливе соціальне значення усіх напрямків інваспорту, вони потребують детального вивчення та узагальнення як історико-організаційних, так і науково-методичних аспектів діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У доступній науково-методичній літературі щодо дефлімпійського спорту переважно розглядаються питання його генези, співпраці Міжнародного спортивного комітету глухих з іншими спортивними організаціями світу, фрагментарно висвітлюються особливості методики тренування спортсменів із вадами слуху [4, 5, 6]. Отже, постає актуальна наукова проблема, що полягає у доповненні і розширенні системи знань про дефлімпійський спорт. Вагомим чинником розвитку будь-якого явища є зміст документів, що регламентують діяльність в межах цього явища [6]. Враховуючи це, а також обмеженість інформаційних джерел, наше дослідження побудовано на аналізі оригінальних фундаментальних документів щодо спорту осіб із вадами слуху.

Метою нашого дослідження є визначення структурно-організаційних основ дефлімпійського спорту як складової міжнародного олімпійського руху.

Об'єкт дослідження: дефлімпійський спорт як складова міжнародного олімпійського руху.

Предмет дослідження: змістовно-інформаційне наповнення основних програмно-нормативних документів дефлімпійського спорту.

Завдання дослідження:

1. Визначити організаційну структуру дефлімпійського спорту як складової міжнародного олімпійського руху.

2. Охарактеризувати програмно-нормативні основи дефлімпійського спорту у світі.

У роботі використовувалися такі **методи** дослідження: теоретичний аналіз відомостей науково-методичної літератури та всесвітньої мережі Інтернет, метод аналогії, документальні методи.

Працю виконано в межах теми Зведеного плану науково-дослідної роботи на 2006-2010 р. Міністерства сім'ї, молоді та спорту 2.5.1 „Організаційні, історичні, теоретико-методичні напрями спорту інвалідів”.

Результати досліджень. Вищою керівною організацією дефлімпійського спорту є **Міжнародний спортивний комітет глухих**, який створили 16 серпня 1924 року після I Всесвітніх ігор глухих представниками спортивних федерацій-учасниць для об'єднання всіх спортивних федерацій глухих спортсменів, організації і забезпечення проведення регулярних міжнародних спортивних змагань. МОК не залишає без уваги діяльність Міжнародного спортивного комітету глухих із популяризації спорту інвалідів, від 15 липня 1955 року проголошує офіційне його визнання Міжнародною федерацією з олімпійським статусом [2, 7].

Слід підкреслити, що відзначення МОК організацій інваспорту пов'язується з врученням 1956 року спеціального Кубка за розповсюдження ідей олімпізму Сток-Мандевільській федерації, а відзначення міжнародної організації Спеціальних олімпіад – з підписанням угоди 1988 року про офіційне визнання. Отже, дефлімпійський спорт має не тільки найтривалішу історію та найбільшу кількість проведених змагань найвищого рангу, а ще й найдовшу історію співпраці з МОК [4].

Наступним кроком у визнанні Міжнародного спортивного комітету глухих (МСКГ) був дозвіл 1985 року використовувати прапори Міжнародного олімпійського комітету разом із прапорами Міжнародного спортивного комітету глухих на літніх та зимових Всесвітніх іграх глухих.

Згідно з дозволом МОК від 2001 року, Всесвітні ігри глухих офіційно називаються Дефлімпійськими іграми. 27 лютого 2003 р. 38-й Конгрес Міжнародного спортивного комітету глухих ухвалив рішення про запровадження назви „Міжнародний дефлімпійський комітет” (International Deaflympic Committee). Разом із тим, в усіх нормативних документах спорту глухих зберігається стара назва МКСГ [1, 6, 9].

На національному рівні дефлімпійським спортом керують національні федерації спорту глухих, які своєю чергою об'єднані у регіональні групи – конфедерації. Конфедерації об'єднують не менше ніж десять членів за територіальною ознакою та підпорядковані МКСГ. Вони проводять регіональні змагання для усіх спортсменів із вадами слуху, які проживають у межах цієї території.

На теперішній час регіональними конфедераціями є: Азійсько-Тихоокеанська спортивна федерація глухих (Asia Pacific Deaf Sports Confederation – APDSC 26 країн), Європейська спортивна організація глухих (European Deaf Sports Organization – EDSO 41 країна), Панамериканська спортивна федерація глухих (Pan American Deaf Sports Organization – PANAMDES 12 країн) та Конфедерація Африканського спорту глухих (Confederation of African Deaf Sports – CADS 19 країн). Таким чином, на сьогодні національне членство в міжнародному дефлімпійському спорті мають 98 країн із врахуванням 2, що вперше взяли участь у Всесвітніх іграх глухих 2009 р. Крім того, керівництво МСКГ розповсюджується на міжнародні організації глухих за видами спорту (федерація баскетболу глухих, гольфу тощо) [10].

Основним нормативним документом, що регламентує стратегію розвитку дефлімпійського спорту у світі є **Конституція** Міжнародного дефлімпійського комітету. В Конституції Міжнародного дефлімпійського комітету **місія** дефлімпійського спорту визначається прагненням спортсменів із вадами слуху до досягнення вищих спортивних результатів під гаслом „Рівність через спорт” відповідно до ідеалів олімпізму [8].

Завданнями Міжнародного дефлімпійського комітету є:

- успішне проведення літніх і зимових Дефлімпійських ігор;
- сприяння розвитку спортивних можливостей глухих спортсменів від початкового до елітарного рівня;
- підтримка та схвалення реалізації освітніх, культурних, дослідницьких завдань, котрі сприяли б розвитку, вдосконаленню та професійній самореалізації спортсменів із вадами слуху;
- боротьба із використанням допінгу в спорті, розвиток спорту осіб з вадами слуху відповідно до принципів, зазначених у антидопінговому кодексі Всесвітньої антидопінгової агенції (**WADA**);
- розвиток дефлімпійського спорту без дискримінації за політичними, релігійними, економічними, медичними, расовими чи гендерними мотивами.

Слід зазначити, що завдання та основні принципи діяльності Міжнародного дефлімпійського комітету є спільними із завданнями Міжнародного олімпійського комітету та Міжнародного паралімпійського комітету. Аналогічні завдання в дещо іншій редакції декларують й інші керівні організації інваспорту.

Виконання основних завдань Міжнародного дефлімпійського комітету, відповідно до Конституції, має забезпечити зростання кількості учасників спортивних заходів, а також рівень їх спортивної майстерності. Важливим результатом діяльності Міжнародного дефлімпійського комітету має бути зростання економічного рівня підготовки змагань та їх ефективна організація. Також Конституція Міжнародного дефлімпійського комітету декларується прагнення до збільшення рівня міжнародного визнання.

Важливою тезою Конституції Міжнародного дефлімпійського комітету є визначення статусу глухих спортсменів як „культурної та лінгвістичної (мовної) меншини людства, що об'єднана гаслом „Рівність через спорт”.

Діяльність МКСГ спрямована на поширення тренувань та змагань глухих спортсменів у міжнародному олімпійському русі. Вказується на необхідність розвитку нових навчальних програм та розширення сучасних можливостей глухих спортсменів для участі в міжнародних заходах на основі загальних стандартів. Окремим завданням МКСГ є сприяння спорту глухих у країнах, що розвиваються. Завданням МКСГ є координація і підтримка всесвітніх та регіональних змагань, узгодження їх календаря. МКСГ має підтримувати зв'язок із МОК та іншими міжнародними спортивними організаціями для розв'язання усіх своїх завдань. МКСГ використовує засоби спорту для налагодження відносин між країнами, контактує з урядами різних країн та іншими організаціями від імені глухих спортсменів для вирішення їх проблем. Спорт глухих як частина олімпійської системи розвивається без будь-яких проявів дискримінації.

У Конституції визначено три категорії членства у МКСГ: повні члени, об'єднані (асоціативні) члени та почесні пожиттєві члени.

Категорію „повних членів” МКСГ може подавати національна асоціація спорту глухих, що була присутня на першому Конгресі чи допускалася до повного членства наступними Конгресами відповідно до Конституції. Національну асоціацію спорту глухих має визнати Національний олімпійський комітет відповідної країни. Статут цієї організації за метою, завданнями та духом має відповідати Конституції МКСГ.

Керівними органами МКСГ є конгрес, позачерговий конгрес та виконавчий комітет. Конгрес скликається як мінімум раз на 2 роки та є зібранням усіх повних членів (не менше ніж 50 % членів та не менше як дві регіональні федерації). Повноваженнями конгресу є визначення напрямків розвитку спорту глухих відповідно до міжнародних стандартів, вибори виконавчого комітету, схвалення фінансових документів, розгляд процедури виборів офіційних представників, затвердження спортивного календаря. Усі рішення (за винятком поправок до Конституції) ухвалюються більшістю голосів. Передбачено умови проведення позачергового конгресу. У складі виконавчого комітету МКСГ є президент, віце-президент, спортивний директор та три члени. Усі члени виконавчого комітету мають бути особами з вадами слуху. Вони обираються терміном на 4 роки.

Поточну діяльність виконують комісії МСКГ: комісія атлетів, комісія протестів, комісія дактилології, регламентна комісія, юридична комісія, фінансова комісія, антидопінгова комісія, комісія регіональних конфедерацій, технічна комісія, комісія з визнання. Виконавчий комітет може створювати різні комісії за потребами та призначати їх членів.

Таким чином, Конституція МСКГ визначає мету, завдання, місію його діяльності, структуру керівних організацій. За Конституцією діяльність МСКГ відповідає принципам олімпізму. Слід відзначити, що на відміну від основних нормативних документів суб'єктів олімпійського руху, в Конституції МСКГ чітко не визначено вимоги до програми Дефлімпійських ігор, процедури допуску атлетів (ліцензування), процедури вибору міст-організаторів Дефлімпійських ігор, не регламентовано церемонію відкриття та закриття змагань тощо.

Ці вимоги конкретизуються у Загальних технічних правилах літніх Дефлімпійських ігор, Загальних технічних правилах зимових Дефлімпійських ігор та Загальних правилах Всесвітніх змагань глухих [10].

Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор. Згідно з нормативними документами до програми цих ігор уведено індивідуальні та командні змагання з таких видів спорту: легка атлетика, бадмінтон, пляжний волейбол, боулінг, велоспорт, дзюдо, карате, орієнтування, стрільба, плавання, настільний теніс, тхеквондо, теніс, вільна боротьба, греко-римська боротьба, баскетбол, футбол, гандбол, волейбол та водне поло. Загальна кількість видів спорту – 20. Слід відзначити, що порівняно з Дефлімпійськими іграми 2005 року програма XXI літніх Дефлімпійських ігор розширилася на 5 видів спорту: боулінг, дзюдо, карате, орієнтування, тхеквондо. Порівняно з іншими змаганнями інвалідів, де основу програми становлять види легкої атлетики та плавання (понад 40 %), для Дефлімпійських ігор характерне переважання спортивних ігор та єдиноборств – 75 %.

У цьому документі також зазначено, що тільки ті види спорту та види змагань вважаються офіційними, в яких у попередніх і фінальних змаганнях зареєструвалися для участі представники не менше ніж 5 країн від не менше як 2 регіональних конфедерацій для чоловіків і жінок.

Процедура допущення передбачає встановлення рівня слуху (в тому числі і під час ігор), визначення національної приналежності спортсмена. Учасником змагань може бути тільки представник тієї національної федерації, за країну якої він виступає. Будь-якому спортсменові може рекомендуватися допінг-тест.

Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор. Наступні XVII зимові Дефлімпійські ігри відбудуться 2011 року в Словаччині у Високих Татрах. Програма цих змагань містить такі дисципліни: індивідуальні види спорту – гірськолижний спорт, лижні гонки, сноубординг – та командні види спорту – керлінг (демонстраційні змагання), хокей. Порівняно з попередніми зимовими Дефлімпійськими іграми програма розширилася тільки за рахунок демонстраційних змагань з керлінгу. Загальна кількість видів спорту – 5 (з урахуванням керлінгу), що кількісно відповідає іншим змаганням інвалідів у міжнародному олімпійському русі. Кількісні критерії проведення офіційних змагань відповідають вимогам стосовно літніх видів спорту.

У **Загальних правилах Всесвітніх змагань глухих** встановлено періодичність проведення літніх та зимових Дефлімпійських ігор (що чотири роки), визначено вимоги до процедури вибору міста-організатора змагань та визначення термінів проведення конкретних ігор. У літніх та зимових Дефлімпійських іграх для забезпечення їх чинності має брати участь не менше ніж 5 країн з 2 регіонів.

Спортсменам заборонено використовувати під час змагань слухові апарати та інші засоби. Результати тестування рівня слуху, які подає спортсмен, мають бути зроблені не пізніше ніж за рік до змагань. Будь-який спортсмен може бути перевірений на допінг. При дискваліфікації спортсмен позбавляється нагород. Термін дискваліфікації чітко встановлюється, передбачено також пожиттєву дискваліфікацію. У дефлімпійському спорті відсутні вікові обмеження окрім тих, які встановила спортивна федерація. Відомо, що аналогічні положення є у тексті Олімпійської хартії.

Цікавим є положення **Загальних правил** щодо участі спортсменів маленьких країн, що не мають офіційного визнання. Вони можуть брати участь у Всесвітніх іграх глухих як представники Національного олімпійського комітету чи Спортивного департаменту своєї країни під прапором МСКГ. Кожна національна федерація спорту глухих може подавати тільки одну команду. Таке положення зафіксоване і в Олімпійській хартії. Натомість, у Всесвітніх іграх Спеціальних Олімпіад країну може репрезентувати кілька національних команд.

Щоб потрапити до програми Дефлімпійських ігор, вид спорту має розвиватися не менше як в 12 країнах та 2 регіонах для літніх та не менше ніж в 6 країнах та 2 регіонах для зимових змагань. Дисципліни в межах окремих видів спорту вводяться до програми на підставі подання заявки від 5 країн 2 регіонів.

Загальні правила регламентують також процедуру нагородження спортсменів, церемонії відкриття і закриття змагань.

Висновки.

1. Дефлімпійський спорт є одним із напрямків інваспорту, вагомою складовою міжнародної олімпійської системи. Головними чинниками визнання дефлімпійського спорту як складової міжнародного олімпійського руху є заслуги у розвитку спорту серед глухих, реалізація олімпійських ідеалів, практичний внесок у розвиток міжнародного олімпійського руху та відповідність принципів дефлімпійського спорту принципам олімпізму.

2. Основними етапними подіями розвитку дефлімпійського спорту є:

- проведення перших всесвітніх змагань осіб із вадами слуху (Париж, 1924);
- створення Міжнародного комітету спорту глухих (1924);
- проведення перших Всесвітніх зимових ігор глухих (1949)
- офіційне визнання Міжнародного комітету спорту глухих Міжнародним олімпійським комітетом Міжнародною федерацією з олімпійським статусом (1955);
- нагородження Міжнародного спортивного комітету глухих Міжнародним олімпійським комітетом Кубком Кубертена (1966);
- офіційний дозвіл МОК на зміну назви Всесвітніх ігор глухих на Дефлімпійські ігри (2001).

3. Керівними органами Міжнародного комітету спорту глухих є конгрес, позачерговий конгрес та виконком. Поточну діяльність Міжнародного комітету спорту глухих виконують відповідні комісії.

4. У Міжнародному комітеті спорту глухих визнані такі категорії членства: повні, об'єднані, пожиттєві члени. Повними членами є національні асоціації (федерації) спорту глухих (нині їх кількість становить 98 членів), визнані Конгресами МКСГ, які об'єднані чотирма регіональними конфедераціями.

5. Основними документами, що регламентують стратегію розвитку Дефлімпійського спорту у світі є Конституція МКСГ, Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор, Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор, Загальні правила Всесвітніх змагань глухих.

6. Загальними правилами Всесвітніх змагань глухих визначено кількісні вимоги щодо формування програм літніх та зимових Дефлімпійських ігор аналогічно до критеріїв формування олімпійської програми, критерії допуску учасників, критерії офіційного визнання видів спорту і дисциплін. Відмінною від вимог Олімпійської хартії є наявність кількісних критеріїв визначення чинності проведення змагань у певних видах спорту чи дисциплінах під час зимових чи літніх Дефлімпійських ігор.

7. Офіційними літніми видами програми Дефлімпійських ігор є легка атлетика, бадмінтон, пляжний волейбол, боулінг, велоспорт, дзюдо, карате, орієнтування, стрільба, плавання, настільний теніс, тхеквондо, теніс, вільна боротьба, греко-римська боротьба, баскетбол, футбол, гандбол, волейбол та водне поло. Загальна кількість видів спорту – 20, до того як 75 % із них становлять ігри та єдиноборства, що є специфічним саме для Дефлімпійських ігор порівняно з іншими змаганнями інвалідів. Офіційними зимовими видами програми Дефлімпій-

ських ігор є гірськолижний спорт, лижні гонки, сноубординг, хокей та керлінг (демонстраційний вид).

Перспективи подальших досліджень пов'язані з аналізом видів спорту, програм змагань для спортсменів із вадами слуху, визначенням структури і змісту змагальної діяльності в різних видах дефлімпійського спорту та визначенні їх нозологічних особливостей.

Список літератури

1. *Бріскін Ю. А.* Базова термінологія інваспорту // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : зб. наук. пр. / за ред. С. С. Єрмакова. – Х., 2005. – № 19. – С. 3-7.
2. *Бріскін Ю. А.* Загальна характеристика Дефлімпійського спорту // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : зб. наук. пр. / за ред. С. С. Єрмакова. – Х., 2005. – № 20. – С. 11-19.
3. *Бріскін Ю. А.* Ігри інвалідів у системі Міжнародного Олімпійського руху: загальна періодизація // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : наук. моногр. / за ред. Єрмакова С. С. – Х., 2006. – № 2. – С. 17–22.
4. *Бріскін Ю. А.* Теоретико-методичні основи інваспорту : [монографія] / Юрій Бріскін – Л. : Кварт, 2005. – 355 с., іл. – ISBN 966-8792-00-9.
5. *Мудрик В.* История возникновения и развития международных спортивных организаций инвалидов // Наука в олимпийском спорте. – 2006. – № 1. – С. 45-49.
6. *Мудрик В. І.* Історичні особливості виникнення деяких назв міжнародних організацій спорту інвалідів // Оздоровча і спортивна робота з неповносправними: зб. наук. ст. з проблем фіз. виховання і спорту та фіз. реабілітації неповносправних. – Л., 2005. – С. 27-34.
7. *Мудрик В. І.* Міжнародний спортивний рух інвалідів / В. Мудрик. – К. : Нора-прінт, 2001. – 38 с.
8. Олімпійська Хартія: Міжнародний олімпійський комітет. Перше офіційне видання / пер. В. Кулика, В. Герашенка, В. Снегірьова. – К. : Олімпійська література, 1999. – 96 с. – ISBN 92-9149-001-6, ISBN 966-7133-34-6
9. International committee of sport for the Deaf . [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.ciss.org>
10. Deaflympics. [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.deaflympics.com/about.asp>

List of references

1. *Briskin Ju. A.* Bazova terminologija invasportu // Pedagogika, psihologija ta medyko-biologichni problemy fizychnogo vyhovannja i sportu : zb. nauk. pr. / za red. S. S. Jermakova. – H., 2005. – № 19. – S. 3-7.
2. *Briskin Ju. A.* Zagal'na harakterystyka Deflimpijs'kogo sportu // Pedagogika, psihologija ta medyko-biologichni problemy fizychnogo vyhovannja i sportu : zb. nauk. pr. / za red. S. S. Jermakova. – H., 2005. – № 20. – S. 11-19.
3. *Briskin Ju. A.* Iгры invalidiv u systemi Miznarodnogo Olimpijs'kogo ruhu: zagal'na periodyzacija // Pedagogika, psihologija ta medyko-biologichni problemy fizychnogo vyhovannja i sportu : zb. nauk. pr. / za red. Jermakova S. S. – H., 2006. – № 2. – S. 17–22.
4. *Briskin Ju. A.* Teoretyko-metodychni osnovy invasportu : [monografija] / Jurij Briskin. – L. : Kwart, 2005. – 355 s., il. – ISBN 966-8792-00-9.
5. *Mudrik V.* Istoriya vznikenovenija i razvitija mezdunarodnyh sportivnyh organizacij invalidov // Nauka v olimpijskom sporте. – 2006. – № 1. – S. 45-49.
6. *Mudrik V. I.* Istorychni osoblyvosti vynyknennja dejakih nazv miznarodnyh organizacij sportu invalidiv // Oздоровча i sportyvna robota z nepovnospravnymy: zb. nauk. st. z problem fiz. vyhovannja i sportu ta fiz. rehabilitaciji nepovnospravnyh. – L., 2005. – S. 27-34.
7. *Mudrik V. I.* Miznarodnij sportyvnyj ruh invalidiv / V. Mudrik. – K. : Nora-print, 2001. – 38 s.

8. Olimpijs'ka Hartija: Miznarodnyj olimpijs'kyj komitet. Pershe oficijne vydannja / per. V. Kulyka, V. Geraschenka, V. Snjegir'ova. – K. : Olimpijs'ka literatura, 1999. – 96 s. – ISBN 92-9149-001-6, ISBN 966-7133-34-6

ОРГАНИЗАЦИОННАЯ СТРУКТУРА ДЕФЛИМПИЙСКОГО СПОРТА

Аліна ПЕРЕДЕРІЙ

Львовский государственный университет физической культуры

Аннотация. В статье обобщена информация о генезисе дефлимпийского спорта, представлена структура дефлимпийского спорта как составляющей международной олимпийской системы, охарактеризовано содержание основных программно-нормативных документов спорта глухих (Конституции Международного дефлимпийского комитета, Общих технических правил летних Дефлимпийских игр, Общих технических правил зимних Дефлимпийских игр, Общих правил Всемирных соревнований глухих). Определена цель, задачи и миссия дефлимпийского спорта, требования к организации Всемирных летних и зимних Дефлимпийских игр. Проведен сравнительный анализ основных принципов деятельности Международного дефлимпийского комитета с другими руководящими организациями инваспорта в Международной олимпийской системе.

Ключевые слова: дефлимпийский спорт, организационная структура, содержание нормативных документов.

ORGANIZATIONAL STRUCTURE OF DEAFLYMPIC SPORT

Alina PEREDERIJ

L'viv State Universiti of Physical Culture

Annotation. The article has summarized information on the genesis of Deaflympic sport, presented the structure of Deaflympic sports as an integral part of the International Olympic system, it has been characterized main legal documents (the Constitution of the International Deaflympic Committee, general technical rules of Deaflympic Summer Games, the general technical rules of Deaflympic Winter Games, the General rules of the World Competition for Deaf) Deaf Sports. It has been defined goals, objectives and mission of Deaflympic sports, main requirements for the World Deaflympic summer and winter games. A comparative analysis of the basic principles of the International Deaflympic Committee to other ruling organizations of Invasport in the International Olympic system.

In the article showed structure deaflympic sport as part of International Olympic System, described contents of main program-normative documents of deafsport.

Key words: deaflympic sport, organization structure, contents of normative documents.